

Tato práce zkoumá možný přínos emocí pro autonomní adaptivní agenty pracující v prostředích podobných skutečnému světu. Emoce u živých organismů vznikly jako jeden z mechanismů adaptace na okolní prostředí a je proto na místě klást si otázku zda by se jim podobné mechanismy nedaly přenést i do modelů autonomních agentů. V rámci práce byl implementován model etologicky inspirovaného agenta používajícího algoritmus zpětnovazebního učení. Emoce v něm ovlivňují vyvážení mezi průzkumem nových strategií a využíváním strategií již známých (tzv. „explore/exploit problem“). Negativní emocionální hodnocení současného počínání vede ke změně strategie výběru akcí. V některých typech prostředí dosahovala emocionální varianta agenta lepších výsledků než neemocionální, v jiných se ale očekávání nepotvrdila. Nestabilita výsledků je pravděpodobně zapříčiněna neoptimální parametrizací celého modelu.